



# தேசே மடல்

TA

நாங்களும்

சில்லியில் இளைஞர் பணியில்

ஈடுபட்டுள்ள அனைவரும் சேர்ந்து லத்தீன் அமெரிக்க இரண்டாம் அகில உலக கருத்தரங்கை சந்தியாகோவில் டிசம்பர் 8.12.2010ல் வைக்க முடிவு செய்தபோது, சில்லியின் மக்கள் இவ்வாண்டில் பல இன்பங்களையும் துன்பங்களையும் சந்திப்பார்கள் என எண்ணிக்கூட பார்க்கவில்லை. இந்த கருத்தரங்கிற்காக தயார் செய்யும்போது எங்களில் பல சகோதரர்கள் அதே இன்பதுன்பங்களில் பங்கு கொண்டார்கள்.

அதே சமயம், சில்லி வாழ்மக்கள் மற்ற லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளுடன் 200வது குடியரசு பிறப்பை கொண்டாடினார்கள். நிலத்திலும், நீரிலும் ஏற்பட்ட சீற்றங்களால் மக்கள் அதிக பாதிப்புக்குள்ளாயினர். பிப்ரவரி மாதத்தில் ஏற்பட்ட நிலநடுக்கம் ஏழைகளை பெரிதும் பாதிப்புக்குள்ளாக்கியது. ஆனால் தேசத்தின் தாராள உதவிக்கரம் அந்நாட்டு மக்களின் குடும்ப உணர்வையும் துயரத்தில் ஒற்றுமையையும் நன்கு எண்பிக்கிறது. பல இளம் உள்ளங்கள் வீட்டையும் தொழிலையும் இழந்தோர்க்கு உதவி செய்ய முன் வந்தார்கள். தங்கள் ஆற்றலையும், நேரத்தையும் தந்து மேடியாசாகுயிஸ் என்னும் சின்ன மரங்களால் ஆன வீட்டை கட்ட உதவினார்கள்.

அதே ஆண்டில் மாப்புச்சே பிரிவைச் சேர்ந்த மக்கள் தங்கள் துன்பத்தையும், கோரிக்கைகளையும் நீண்ட உண்ணாவிரதத்தின் மூலம் தெரிவித்தார்கள்.

டிசம்பர் மாத தொடக்கத்தில் 1000 கணக்கான இளைஞர் அணிகள் ஒன்றுத்திரண்டு கண்டத்தில் உள்ள அனைவரும் தங்கள் இன்ப துன்பங்களை மற்றம் சவால்களை உறுதியுடன் எதிர்கொண்டு ஒரு மனித நேயமுள்ள நாடாக மாற்றிட அனைத்து முயற்சிகளையும் செய்தனர். சில ஹெட்டி இளைஞர்களை இந்த கருத்தரங்கில் பங்கேற்க வைத்தது எங்களுக்கு நிறைவான மகிழ்ச்சியை தந்தது. அவர்களின் வருகை ஜனவரி 2010ல் நடந்த கொடூரமான நிலநடுக்கத்தை எங்களுக்கு நினைவூட்டியது. இத்தகைய இயற்கை சீற்றங்களால் அவர்களின் உள்ளங்களில் ஏற்பட்டுள்ள காயம் குணமாக வெகு காலமாகும். கருத்தரங்கு முடிந்தவுடன் சகோதரர் அலாயிஸ் ஹெட்டிக்கு சென்று வந்தார்கள்.

இந்த கருத்தரங்கானது அகில உலக இளைஞர்களின் சங்கமானது, அவர்களின் ஒருங்கிணைப்பையும் மனித நேயத்தையும், உலகிற்கு எடுத்துரைப்பதாக அமைந்திருந்தது மிகவும் பாராட்டுதற்குரியது. அவர்களுக்காய் வருகின்ற ஆண்டு முழுவதும் ஜெபிப்போம்.

நம்பிக்கைக்குரிய கடவுளே! இந்நாட்டின் மக்களை உம்மிடம் ஒப்பு கொடுக்கின்றோம். இவர்களுக்காய் தொடர்ந்து உதவி செய்ய நல்ல உள்ளங்களை தாரும். ஹெட்டி மக்களின் ஆழமான விசுவாசத்தை நாங்கள் அறிவோம். துன்புறுவோர்க்கு ஆறுதல் அளித்து, உமது கருணையின் ஆவியை ஆழ்த்துயரில் இருக்கும் அன்பு மிகு மக்களின் மேல் ஊற்றியருளும்.

மடல் 2011

## சில்லியிலிருந்து வந்த மடல்

மகிழ்ச்சி

மகிழ்ச்சியான இதயமே உங்கள் வாழ்வு! கவலையை விட்டு விடுங்கள் (சீராக் 30:22-23) என்று கிறிஸ்துவின் பிறப்பிற்கு முன்பே விடுக்கப்பட்ட அழைப்பு இன்றும் இன்றியமையாதது ஆகும். நாமும் பலவகையான துன்பத்திற்கும் துயரத்திற்கும் ஆளாகின்றோம். சில நேரங்களில் அது நீண்ட காலத்திற்கும் இருக்கலாம்.

ஆனால் மீண்டும் மகிழ்ச்சி நம் வாழ்வில் இருக்கவே நாம் முயற்சிக்கின்றோம். இந்த மகிழ்ச்சி எங்கிருந்து வரும்? ஒரு எதிர்பாராத சந்திப்பில் நிலையான உறவுகளில், புது படைப்புகளில் அல்லது இயற்கை அழகில், எழப்படுகிறது. நமக்கு காட்டப்பட்ட அன்பு நம் ஆன்மாவை மகிழ்ச்சியால் நிரப்புகிறது. பின்பு மகிழ்ச்சியை நம் வாழ்வாய் தேர்ந்தெடுக்க முன் வருகிறோம்.

சில சமயங்களில் வறுமையில் வாழ்வோர், இயற்கையாகவே சந்தோஷத்தில்,

திருப்தியாய் மனது சோர்ந்து போகாமல் வாழ்கிறார்கள். வேத வாக்கியம் நம்மை தொடர்ந்து எல்லா சூழ்நிலைகளிலும் சந்தோஷமாக இருக்க அழைக்கிறது. அந்த சந்தோஷம் நாம் கடவுளின்மேல் வைத்துள்ள நம்பிக்கையால் பிறக்கின்றது (பிலிப்பு 4:4-5)

கிறிஸ்து மற்ற மதங்களுடன் போட்டியிடும் வகையில் புது மதத்தை உருவாக்க வரவில்லை. அவரில் கடவுள் நம்மை அன்பு செய்யவும், நாமும் அந்த நித்திய, விண்ணக அன்பையும் அதன்வழி கடவுளில் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். அவரில் நாம் நம்பிக்கைக் கொள்ளும் பொழுது, நமது கண்கள் மனித நேயத்திற்கு திறக்கப்படுகிறது.

ஒரு தாயின் பிள்ளைக்குரிய பாசம், நேயர்களை பராமரிப்போரின் அக்கறையுள்ள அன்பு.... இப்படிப்பட்ட தாராள உள்ளத்தில் கிறிஸ்து மறைமுகமாக பிரசன்னமாயிருக்கிறார்.

கிறிஸ்து மனிதனில் ஒரு எழுப்புதலைக் கொண்டு வருகிறார். முதலில் தாமே அப்புதிய வாழ்வை பல போராட்டங்களின் மத்தியில் பிரமாணிக்கத்துடன் வாழ்ந்துக் காட்டினார். இயேசு இறுதி இராவுணவின் போது அப்பத்தை கையில் எடுத்து அவர் கூறியது இது என் உடல் இது உங்களுக்காக கொடுக்கப்பட்டது.

ஆம் “அவரே வார்த்தை மனுவுருவானவர்” அவரது அநீதியான சாவை விலையேறப்பட்ட பரிசாக மாற்றினார். இறந்தோரிடமிருந்து உயிர்த்தெழுந்தவர், தன் அப்போஸ்தலர்களுக்குள் உயிருள்ள கடவுளின் தூய நல் ஆவியை ஊற்றினார்.

தூய ஆவியானவர் நம் உள்ளத்தில் உயிர்த்த ஆண்டவரின் மகிழ்ச்சியை தங்க செய்கிறார். அது நமது வாழ்வின் நலன்களில் மட்டுமல்லாமல் சவால்களிலும், சோதனைகளிலும் ஊக்குவிக்கும் மகிழ்ச்சியின் ஆவியால் உள்ளது.

நமது சோதனை, வேதனை காலத்தில் நிரூபித்த நெருப்பாய் நம்மில்

புதைந்து இருக்குமேயன்றி முற்றிலும் அணைக்கப்படுவதில்லை. புகழ்ச்சியில் நாம் அதை நம்மில் பொங்கி எழ செய்கிறோம். உடனே நாம் ஒளியூட்டப்படுகிறோம்.

## பரிவிரக்கம்

மகிழ்ச்சியை தேர்ந்து எடுக்கும்போது வாழ்க்கையின் பிரச்சனைகளிலிருந்து நாம் தப்பி ஓடுவதில்லை. ஆனால் நாம் நம் வாழ்வில் சவால்களை நிஜங்களை சந்திக்க பெலப்படுத்துகிறது.

நம் மகிழ்ச்சி என்பது பிறசினேகம் அல்லது அக்கறையிலிருந்து பிரிக்கமுடியாத. நம்மை அளவுக்கடந்த பரிவினால் நிறைக்கிறது. எந்த நிலையில் நாம் கடவுளின் மகிழ்ச்சியை சுவைத்தாலும் அது நம்மை கடவுளுக்குள் ஒன்றித்திருக்கும். ஆணாகவோ, பெண்ணாகவோ நம்மை மாற்றுகிறது தனிமையில் இனிமை, மகிழ்ச்சி என்பது வெறும் மாயை.

ஒற்றுமையில் சாட்சியாய் வாழ நமக்கு எதிர் நீச்சல் போடும் தைரியம் தேவை. நாம் பிறரின் துன்பத்தில் பங்கு கொள்ளவும், அவர்களின் குறைகளை கேட்கவும், அவர்களின் சோர்வில் நாமும் முழுமைளாக பங்கு கொள்ளவும் தூய ஆவியானவரே துணை செய்கிறார்.

இயேசுவின் அடிச்சுவடுகளில் நம்மையே நாம் அன்றாட வாழ்வில் பிறர்க்காக நம்மை பரிசாக கொடுப்பதே மகிழ்ச்சிக்குரிய பாதை. நாம் வாழும் எளிமையான வாழ்வே கடவுளின் தூய அன்பை வெளிப்படுத்தும்.

நமது குழுமம், பங்குகள், இளைஞர் கூட்டங்கள் இன்னும் கருணையுள்ளதாய், நம்பிக்கைக்கு இடமளிப்பதாகவும் விருந்தோம்பலுடன் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொண்டு உறுதுணையாய் இருந்தால் பெலவீனங்களை ஆதரித்து, நமது அன்பு

வட்டத்துக்குள் இல்லாதவர்களுக்கு முதலிடம் கொடுத்தால் நம்மை விட மிகவும் ஏழ்மையானவர்களை பரிவுடன் ஏற்று கொண்டால் எத்துணை நலம்.

இயற்கையின் சீற்றத்துக்கும் பலியாகி உள்ளவர்களின் நலனுக்காக தாராள மனதுடன் வருகின்ற பல நல்ல உள்ளங்களே இப்பரிவிரக்கத்திற்கு முன்மாதிரிகள். இந்த தாராள உள்ளங்கள் எவ்வாறு நம் சமுதாயத்தை அன்றாட வாழ்வில் ஊக்குவிக்கிறது பொருள் உதவி மட்டுமல்லாமல் நாம் நீதியை நிலை நாட்டுவதே முக்கியம்.

லத்தீன் அமெரிக்க கிறிஸ்தவர்கள் வறுமைக்கு எதிராக போராடுவதே நீதிக்காக போராடுவதாகும் என்கின்றனர். தேசி உறவில் வளர்வது நீதியாகும். பொருள் உதவியல் அல்ல நாம் பயங்களை மேற்கொள்ள கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இன்றைய வாழ்வில் ஒவ்வொரு நாளும் பாதுகாப்பற்ற நிலையும், உணர்வும் அதிகரித்து வருகிறது. இந்நிலையில் பயத்தை எப்படி தவிர்பது? பிறருக்கு உதவி செய்ய முன்வருதலிலும், அதுவும் நம்மை அச்சுறுத்துகிறவர்களுக்கும் உதவிக்கரம் நீட்டுவதே அல்லவா?

இடம் பெயர்வது என்பது மற்றொரு அறிகுறியாகும். கிறிஸ்தவர்களாய் உள்ள நாம் இந்த சூழ்நிலையில் நம் வாழ்வில் அந்நிய நாட்டில் பயமில்லாமல் வாழவேண்டும். மற்றும் ஒருவரை ஒருவர் ஏற்றுக்கொண்டு, நன்கறிந்து நல்லுறவுடன் வாழ்வதே நம்மை அறியாமையிலிருந்து எழச்செய்யும். அச்சத்தை நீக்கும் பணக்கார நாடுகளில் வளர்ந்து வருகின்ற வறுமையும் காலத்து அறிகுறியாய் உள்ளது. புறக்கணிப்பு தனிமையாக்கப்பட்ட நிலையுமே அந்நாட்டின் பொருளாதார நிலையற்ற நிலைக்கு முக்கிய காரணமாகும். நுகர்வு கலாச்சாரம் மகிழ்ச்சிக்கு அமைகிறது. பொறாமைக்கு வழிவகுக்கிறது.

மகிழ்ச்சி என்பது நாம் எளிய வாழ்க்கை

முறையை ஏற்று ஆதாய நோக்கோடு வேலை செய்யாமல், பிறரோடு பகிர்ந்து அர்த்தமுள்ள வாழ்வு வாழ்வதாகும். அவ்வாறு வாழும்போது நாம் அனைவரும் சமாதானமுள்ள எதிர்காலத்தை உருவாக்கலாம். கடவுள் நமக்கு கோழையான பயவுணர்வை தரவில்லை. மாறாக நமக்குள் அன்பின் ஆவியையும் உள்ளாற்றலையும் தந்துள்ளார்.

## மன்னிப்பு

நற்செய்தி நம்மை இன்னும் ஒரு படி உயர்ந்து செல்ல அழைப்பு விடுக்கிறது. நீதி, நம்மை மன்னிக்கும் மனப்பான்மைக்குள் நடத்தி செல்ல வேண்டும். மனித சமுதாயம் அக்குணம் இல்லாமல் வாழ்வது அரிது. உலகின் பல பகுதிகளிலிருந்து வரலாற்றுக் காயங்கள் மிகவும் ஆழமானதாய் உள்ளது. நாம் அதற்கு இன்று ஒரு முற்று புள்ளி வைக்க முனைய வேண்டும். அவ்வாறாயின் இறைவனின் இதயத்தில் உள்ள நிறை அமைதி, சமாதானம் இவ்வுலகில் நிலவும்.

கடவுளின் இரக்கத்தை மன்னிப்பை நம்பும்போது குற்றத்தை மறத்தல் என்பது அர்த்தமாகாது. மன்னிப்பின் செய்தி அநியாயத்தை மறைமுகமாக வளர்த்தி விடக்கூடாது. மாறாக, மன்னிப்பின் செய்தி நம் தவறுகளை கண்டுணர உதவும். மற்றும் நம்மை சுற்றிலும் இவ்வுலகிலும் நடக்கின்ற தவறுகளை அநீதிகளை வெளிச்சமிட்டு காட்டும். மாற்ற முடிந்தவைகளை சரிசெய்வது நமது கடமையாகும். இந்த கடினமான பாதையில் நமக்கு முக்கிய உறுதுணையாய் இருப்பது நமது திருச்சபை.

மன்னிப்பு நம் அன்றாட உணவைப் போல நம் ஒவ்வொருவருக்கும் அவசியம் தேவை. நம் பாவங்களை மன்னிக்கின்ற கடவுள் அதை நிபந்தனை இல்லாமல்

தாராளமாய் நமக்குத் தருகிறார். திறந்த கரங்களுடன் செபிப்பது மன்னிப்பை நாம் ஆர்வமுடன் வரவேற்கிறோம் என அடையாளம் காட்டுகிறது.

இயேசு கற்பித்த ஜெபத்தில் “பிறர் குற்றத்தை நான் மன்னிப்பது போல என் குற்றத்தை மன்னியுமே” என செபிக்கும் போது நாம் கடவுளின் மன்னிப்பை உணர முடிகிறது. இது வெறுமையான வார்த்தைகள் அல்ல உண்மையிலேயே நமக்குள் ஏதோ ஒரு மாற்றத்தை உணர்கிறோம். எனக்கெதிராக தீங்கு செய்வோரை நான் மன்னிக்கின்ற போதும் அவர்களை தீர்ப்பிடாமல் ஏற்றுக்கொள்ளும் போதும் நம் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டன என்பதில் சந்தேகமே இல்லை.

கிறிஸ்து பாவிக்கும், பாவத்திற்கும் உள்ள வேறுபாட்டை நன்கு அறிந்துள்ளார். அதனால் சிலுவையில் தன் கடைசி மூச்சு விடும் வரையிலும் யாரையும் தீர்ப்பிடவில்லை. பழியை குறைக்க தாமே பலியானார்.

சில நேரங்களில் பிறரை மன்னிப்பது மிகவும் கடினமானதாகத் தென்படும். ஏனெனில் நாம் அடைந்த அவமானம், காயம் மிகவும் ஆழமானதாக இருக்கலாம். அந்நிலையில் கடவுளின் இரக்கம், மன்னிப்பு, நம்மை தவற விடுவதில்லை என உறுதியாய் நம்ப வேண்டும். நான் மன்னிக்க போகிறேன் என்று ஆர்வமுடன் எடுக்கும் முதல்படியே நம் மனக்கசப்பை மாற்றும்.

கடவுள் நம்மை மன்னிப்பதால், நம் குற்றங்களை, பாவங்களை முழுவதும் கழுவுவது மட்டுமல்லாமல் தூய ஆவியால் அவரோடு அவரோடு அன்புறவில், புதுவாழ்வில், தோழமையில் இரவும் பகலும் வாழ வைக்கிறார். கடவுள் இரக்கத்தை வரவேற்பதும், பகிர்ந்து கொள்வதும் கிறிஸ்து திறந்த வைத்த பாதை எனலாம். நம் காயங்களையும், பெலவீனங்களையும் பொருட்படுத்தாமல் முன்போக முடிகிறது. அதனால் நம்மை ஏற்கனவே தமது குறிக்கோளை அடைந்து

விட்ட ஆணாகவோ, பெண்ணாகவோ மாற்றுவதில்லை.

கிறிஸ்தவர்களாய் இருப்பது எந்த வகையில் நாம் மற்றவர்களைவிட சிறந்தவர்கள் எனக் கூற முடியாது. நாம் கிறிஸ்துவுக்காய் வாழ முடிவு எடுப்பதே நம்மை சிறப்பிக்கும். நாம் அனைவரும் அறிந்து கொள்ள வேண்டிய உண்மை! மன்னிப்பு பெறுவதிலும், தருவதிலும் நாம் பெறுவது இன்பமே. நான் மன்னிக்கப்பட்டுள்ளேன் என அறியும்போது நாம் பெறும் மகிழ்ச்சிக்கு அளவே இல்லை. அது ஆழமான விடுவிக்கிற மகிழ்ச்சியாகும் அதுவே, நமக்குள் கிறிஸ்துவின் சமாதானத்தை பிறப்பிக்கிறது. அந்த அமைதி, நம்மை தொலைதூரத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும்.

ரஷ்யாவின் முனிவர் கூறியதுபோல “உள்மன அமைதியை பெற்றுக்கொள், உன்னைசூழ்ந்துள்ள ஆயிரக்கணக்கானோர் மீட்பு பெறுவர்” என்பதற்கிணங்க உலகிலுள்ள அனைவரும் இறை இமைதியை உணர்வார்கள்.

f. Alois